

به: مقامات محترم نهادهای بین‌المللی، سازمان‌های حقوق بشری، و نمایندگی‌های دیپلماتیک ذی‌ربط

با درود و احترام،

ما، جمعی از پناهیجویان آسیب‌پذیر اهل افغانستان مقیم پاکستان، همراه با نهادهای انجمن‌ها و جنبش‌های مدنی، این نامه را در پی افزایش خطر اخراج اجباری پناهیجویان از سوی مقامات پاکستانی و بازگرداندن آنان به زیر سلطه طالبان، با نگرانی عمیق و احساس مسئولیت انسانی تقدیم می‌داریم.

پس از سقوط جمهوری افغانستان در سال ۲۰۲۱ و بازگشت گروه طالبان به قدرت، صدها هزار شهروند، به‌ویژه زنان، فعالان مدنی، خبرنگاران، اقلیت‌های قومی و مذهبی، و مدافعان حقوق بشر، گروه‌های ال‌جی‌بی‌تی، نظامیان سابق و ... ناچار به ترک کشور خود شدند و به پاکستان پناه آوردند. در این مدت، بسیاری از آنان بدون مدرک اقامت رسمی، اما با نظارت و شناسایی دفتر کمیساری عالی پناهندگان سازمان ملل (UNHCR)، در اردوگاه‌ها، خانه‌های امن یا مناطق مرزی زندگی کرده‌اند.

در ماه‌های اخیر، با تشدید تنش میان دولت پاکستان و گروه طالبان، روند بازداشت، فشار، و تهدید به اخراج گسترده پناهیجویان شدت یافته است. گزارش‌های متعدد از منابع مستقل و رسانه‌ای حاکی از آن است که ده‌ها پناهیجوی بی‌مدرک، از جمله زنان بی‌سرپرست و کودکان، بازداشت یا به افغانستان بازگردانده شده‌اند. چنین اقداماتی نه تنها مغایر با وجدان انسانی، بلکه در تضاد مستقیم با اصول بنیادین حقوق بین‌الملل است.

مطابق کنوانسیون ۱۹۵۱ مربوط به وضعیت پناهندگان و پروتکل ۱۹۶۷ الحاقی، هیچ دولتی مجاز به بازگرداندن افرادی که در معرض خطر شکنجه، پیگرد سیاسی، یا تهدید جانی قرار دارند، نمی‌باشد. اصل منع بازگرداندن اجباری (Non-Refoulement) از قواعد آمره حقوق بین‌الملل محسوب می‌شود و حتی کشورهایی که عضو کنوانسیون نیستند، ملزم به رعایت آن هستند.

ما از جامعه جهانی، به‌ویژه از دفتر کمیساری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR)، دفتر کمیساری عالی حقوق بشر (OHCHR)، اتحادیه اروپا، سازمان همکاری اسلامی (OIC)، و دولت‌های میزبان درخواست می‌کنیم که:

۱. فوراً با دولت پاکستان وارد گفت‌وگو شوند تا هرگونه اخراج یا بازگرداندن اجباری پناهیجویان متوقف گردد؛

۲. بر حفاظت فیزیکی، حقوقی و انسانی پناهیجویان افغانستانی، به‌ویژه زنان و کودکان، نظارت مؤثر اعمال نمایند؛

۳. روند شناسایی، اسکان مجدد و انتقال پناهیجویان واجد شرایط به کشورهای امن تسریع شود؛

۴. از استفاده سیاسی از وضعیت پناهیجویان در اختلافات میان دولت‌ها جلوگیری گردد.

جامعه جهانی مسئولیت اخلاقی و قانونی دارد تا از تکرار فجایع انسانی جلوگیری کند. خاموشی و بی‌عملی در برابر بازگرداندن اجباری پناهیجویان، به معنای مشارکت غیرمستقیم در نقض حقوق بشر و تقویت چرخه خشونت در افغانستان خواهد بود.

ما از همه نهادهای بین‌المللی، کشورهای کمک‌کننده و سازمان‌های حقوق بشری می‌خواهیم تا صدای ما را بشنوند و با اقدام فوری، مانع از وقوع یک فاجعه انسانی دیگر شوند.

با احترام و امید به همبستگی انسانی،

از طرف نهادهای انجمن‌ها و جنبش‌های اعتراضی افغانستان

